

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวทาง CLT เพื่อเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ สำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เกรียงไกร ผิวข้า^{1*}

วันที่รับบทความ: (11 ธันวาคม พ.ศ. 2568) วันที่แก้ไขบทความ: (27 พฤษภาคม พ.ศ. 2569) วันที่ตอบรับบทความ: (4 มิถุนายน พ.ศ. 2569)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวทาง CLT และประเมินประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน และ 3) ศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของผู้เรียน กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโนนดู่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 11 คน การวิจัยใช้แบบแผนการทดลองเบื้องต้นแบบกลุ่มเดียววัดก่อนเรียน หลังเรียน และติดตามผล เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย 1) แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษชุด The Adjective Rangers จำนวน 8 หน่วยการเรียนรู้และ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60-1.00 ค่าความยาก 0.33-0.77 ค่าอำนาจจำแนก 0.41-0.82 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าประสิทธิภาพ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มตัวอย่างสัมพันธ์กัน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวทาง CLT มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.94/88.39 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80
2. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนหลังเรียน ($M = 24.18, SD = 1.83$) สูงกว่าคะแนนก่อนเรียน ($M = 7.73, SD = 1.68$)
3. คะแนนก่อนเรียน หลังเรียน และติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยคะแนนติดตามผล ($M = 23.91, SD = 1.30$) ไม่แตกต่างจากคะแนนหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สะท้อนถึงความคงทนในการเรียนรู้ของผู้เรียน

คำสำคัญ: การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร, แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ, ความคงทนในการเรียนรู้, ผู้เรียนชั้นประถมศึกษา

➤ บทความวิจัย

¹ ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านโนนดู่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 6

*ผู้รับผิดชอบหลัก e-mail: kohget3@gmail.com

Developing CLT-Based English Writing Workbooks to Enhance English Academic Achievement and Learning Retention for Grade 6 Students

Kriangkrai Phiwkham^{1*}

Received: (December 11, 2025) Revised: (May 27, 2026) Accepted: (June 4, 2026)

Abstract

This study aimed to: (1) develop and evaluate the efficiency of a CLT-based English writing skills workbook according to the 80/80 criterion; (2) compare students' achievement in English before and after instruction; and (3) examine learning retention. The participants were 11 Grade 6 students at Ban Nondoo School during the first semester of the 2025 academic year. The study employed a one-group pretest-posttest-follow-up pre-experimental design. The research instruments consisted of The Adjective Rangers, a CLT-based English writing skills workbook comprising eight learning units, and a 30-item four-option multiple-choice English achievement test with IOC values ranging from 0.60 to 1.00, difficulty indices from 0.33 to 0.77, discrimination indices from 0.41 to 0.82, and a reliability coefficient of 0.89. Data were analyzed using efficiency indices, mean, standard deviation, paired-samples t-test, and repeated-measures ANOVA.

The findings revealed that:

1. The CLT-based English writing skills workbook achieved an efficiency rating of 87.94/88.39, exceeding the established 80/80 criterion.
2. Post-test scores ($M = 24.18$, $SD = 1.83$) were significantly higher than pre-test scores ($M = 7.73$, $SD = 1.68$) at the .01 level of statistical significance.
3. Significant differences were found among the pre-test, post-test, and follow-up scores. However, the follow-up scores ($M = 23.91$, $SD = 1.30$) did not differ significantly from the post-test scores, indicating retention of learning over time.

Keywords: Communicative Language Teaching, English Writing Workbooks, English Learning Achievement, Learning Retention, Primary School Students

➤ Research Articles

¹ A Teacher from Ban Nondoo School, Nakhonratchasima Primary Educational Service Area Office 6

*Corresponding Author e-mail: Kohget3@gmail.com

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นสาระการเรียนรู้สำคัญตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การแสวงหาความรู้ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ในบริบทของสังคมปัจจุบัน ภาษาอังกฤษมิได้มีสถานะเป็นเพียงรายวิชาในหลักสูตรเท่านั้น หากยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการเข้าถึงองค์ความรู้ การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม และการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้สอดคล้องกับโลกในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะทักษะการเขียน ซึ่งเป็นทักษะเชิงผลิตที่ต้องอาศัยความสามารถในการเลือกใช้คำศัพท์ การจัดวางโครงสร้างภาษา การสะกดคำ และการเรียบเรียงความหมายอย่างเป็นระบบ

ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่มีความซับซ้อนทางความคิดและต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง งานวิชาการด้านการเขียนภาษาที่สองชี้ว่า การพัฒนาทักษะการเขียนอย่างยั่งยืนจำเป็นต้องอาศัยการฝึกปฏิบัติอย่างเป็นลำดับขั้น การชี้แนะอย่างเป็นระบบ และการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีคุณภาพ (Hyland, 2019) ขณะเดียวกัน การจัดกิจกรรมเขียนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการสะท้อนคิดร่วมกัน ยังช่วยส่งเสริมการปรับปรุงงานเขียนอย่างมีความหมาย (Bouwer, van Braak and van der Veen, 2024) อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติผู้เรียนระดับประถมศึกษาจำนวนมากยังประสบปัญหาในการใช้คำศัพท์ การสะกดคำ และการสร้างประโยคพื้นฐาน จึงทำให้ไม่สามารถเขียนเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

จากการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษของผู้วิจัยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโนนคู่ พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่สามารถจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ในระดับหนึ่ง แต่ยังไม่สามารถนำคำศัพท์ไปเขียนเป็นประโยคหรือข้อความสั้นที่มีความหมายสมบูรณ์ได้ โดยเฉพาะการใช้คำคุณศัพท์เพื่อบรรยายบุคคล สัตว์ สิ่งของ และสถานการณ์ใกล้ตัว ผู้เรียนมักตอบเป็นคำเดียว เขียนประโยคไม่สมบูรณ์ หรือใช้คำศัพท์ไม่สัมพันธ์กับบริบท นอกจากนี้ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานยังสะท้อนว่า ความสามารถด้านการเขียนเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าที่คาดหวัง โดยเฉพาะสาระมาตรฐาน ต 1.2 ซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีคะแนนเฉลี่ยเพียงร้อยละ 30 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2566, 2567) สภาพดังกล่าวสะท้อนช่องว่างระหว่างเป้าหมายของหลักสูตรกับศักยภาพที่แท้จริงของผู้เรียนอย่างชัดเจน

เมื่อพิจารณาการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านมา พบว่า กิจกรรมในชั้นเรียนยังเน้นการจดจำคำศัพท์ การตอบแบบฝึกหัดสั้น ๆ และการฝึกตามแบบอย่างเป็นส่วนใหญ่ ผู้เรียนจึงมีโอกาสนำไปใช้ในการใช้ภาษาอย่างแท้จริง ส่งผลให้ความรู้ที่เกิดขึ้นยังไม่มั่นคงและไม่คงทน แนวทาง CLT หรือ Communicative Language Teaching เป็นแนวทางการสอนภาษาที่มุ่งพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในบริบทที่มีความหมาย โดยเน้นการฝึกปฏิสัมพันธ์ การใช้ภาษาในสถานการณ์จริง และการมีส่วนร่วมของผู้เรียนผ่านกระบวนการนำเสนอภาษา ฝึกใช้ภาษา และสร้างผลงานภาษาอย่างเป็นลำดับขั้น จึงเป็นกรอบที่เหมาะสมต่อการแก้ปัญหาดังกล่าว เพราะเน้นการใช้ภาษาในบริบทที่มีความหมายเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกสื่อสาร ผ่านกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับสถานการณ์จริง และมุ่งพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอย่างเป็นองค์รวม (Littlewood, 2018; Nunan, 2021) แนวคิดนี้จึงสอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาทักษะการเขียนที่มีใช้เพียงการท่องจำรูปแบบภาษา แต่เป็นการใช้ภาษาเพื่อถ่ายทอดความหมายอย่างเหมาะสม

นอกจากกรอบแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแล้ว แบบฝึกทักษะยังเป็นสื่อสำคัญที่ช่วยให้การพัฒนาทักษะการเขียนเกิดขึ้นอย่างเป็นขั้นตอน เพราะสามารถจัดลำดับเนื้อหา กิจกรรม และการฝึกซ้ำได้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน โดยเฉพาะในบริบทโรงเรียนขนาดเล็กที่ครูต้องการสื่อซึ่งช่วยกำกับการฝึกปฏิบัติและติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียนเป็นรายบุคคล งานวิจัยในบริบทไทยชี้ว่า การใช้กิจกรรมเชิงสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะช่วยส่งเสริมทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการใช้ภาษาอย่างมีความหมาย (สุภาพร พันเหลา, 2560; อนันตกานต์ ภูถ้ำแก้ว, 2559; อัจฉรา จันทชุม, 2561) ข้อค้นพบดังกล่าวสะท้อนว่าแบบฝึกทักษะที่ออกแบบอย่างเป็นระบบตามแนวทาง CLT มีศักยภาพในการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนของผู้เรียนระดับประถมศึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรม

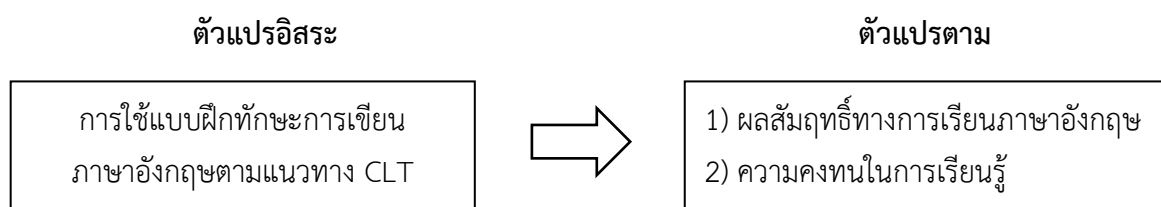
ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษชุด *The Adjective Rangers* ตามแนวทาง CLT สำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมุ่งให้ผู้เรียนค่อย ๆ พัฒนาจากการเรียนรู้คำศัพท์และโครงสร้างภาษาไปสู่การฝึกใช้ภาษาและการเขียนเพื่อการสื่อสารในบริบทที่มีความหมาย งานวิจัยนี้จึงมุ่งตรวจสอบทั้งประสิทธิภาพของแบบฝึก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการเรียนรู้ เพื่อให้ได้หลักฐานเชิงประจักษ์ว่า นวัตกรรมดังกล่าวมีความเหมาะสมและสามารถใช้ได้จริงในบริบทโรงเรียนขนาดเล็ก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษชุด *The Adjective Rangers* ตามแนวทาง CLT สำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และตรวจสอบประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวทาง CLT
3. เพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของผู้เรียนภายหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวทาง CLT

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้กำหนดกรอบแนวคิดบนพื้นฐานของแนวทาง CLT ซึ่งมุ่งให้ผู้เรียนใช้ภาษาในบริบทที่มีความหมาย ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ 3 ขั้น ได้แก่ ขั้นนำเสนอภาษา ขั้นฝึกใช้ภาษา และขั้นสร้างผลงานภาษา โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษชุด *The Adjective Rangers* เป็นนวัตกรรมหลักในการจัดการเรียนรู้

ตัวแปรอิสระ

การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวทาง CLT

กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทาง CLT

1. Presentation คือ ชื่อนำเสนอภาษา เน้นการนำเสนอคำศัพท์ โครงสร้างประโยค และตัวอย่างการใช้คำคุณศัพท์ในบริบทที่มีความหมาย
2. Practice คือ ชื่อนฝึกใช้ภาษา เน้นการฝึกคำศัพท์และโครงสร้างผ่านกิจกรรมเป็นคู่และกลุ่ม เกม ภาษา และแบบฝึกย่อย
3. Production คือ ชื่อนสร้างผลงานภาษา เน้นการเขียนประโยคและข้อความสั้นจากสถานการณ์ใกล้ตัวของผู้เรียน

ตัวแปรตาม

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
2. ความคงทนในการเรียนรู้

สมมติฐานของการวิจัย

จากการทบทวนแนวทาง CLT ซึ่งเน้นการใช้ภาษาในบริบทที่มีความหมาย และส่งเสริมการฝึกปฏิบัติอย่างเป็นลำดับขั้น ตั้งแต่ชื่อนำเสนอภาษา ชื่อนฝึกใช้ภาษา และชื่อนสร้างผลงานภาษา (Littlewood, 2018; Nunan, 2021) ร่วมกับงานวิจัยที่พบว่าการใช้กิจกรรมเชิงสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ (สุภาพร พันเหลา, 2560; อนันตกานต์ ภูถ้ำแก้ว, 2559) ผู้วิจัยจึงกำหนดสมมติฐานของการวิจัยดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษชุด *The Adjective Rangers* มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. คะแนนการทดสอบติดตามผลไม่แตกต่างจากคะแนนหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น แบบกลุ่มเดียววัดก่อนเรียน หลังเรียน และติดตามผล โดยแบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. ศึกษาสภาพปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจากผลการเรียน ผลการทดสอบ และการสังเกตการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน
3. ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การพัฒนาแบบฝึกทักษะ และการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

4. ออกแบบและพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษชุด *The Adjective Rangers* จำนวน 8 หน่วยการเรียนรู้ โดยจัดกิจกรรมตามขั้นนำเสนอภาษา ขั้นฝึกใช้ภาษา และขั้นสร้างผลงานภาษา
5. นำแบบฝึกทักษะเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษา กิจกรรม และการวัดผล แล้วปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ
6. ทดลองใช้แบบฝึกในระดับรายบุคคล กลุ่มเล็ก และภาคสนาม เพื่อปรับปรุงเนื้อหา คำสั่ง เวลา และลำดับกิจกรรม
7. ประเมินประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์ 80/80

ระยะที่ 2 การนำแบบฝึกทักษะไปใช้

กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโนนคู ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 11 คน ซึ่งเป็นผู้เรียนทั้งชั้นเรียน และกำหนดเป็นกลุ่มทดลองในการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น แบบกลุ่มเดียววัดก่อนเรียน หลังเรียน และติดตามผล การทดลองดำเนินการเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ รวม 15 ชั่วโมงเรียน ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน และติดตามผล ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบก่อนเรียน จากนั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น เมื่อสิ้นสุดการทดลอง จึงทดสอบหลังเรียน และดำเนินการทดสอบติดตามผลภายหลังการทดลอง 21 วัน เพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของผู้เรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ชุด *The Adjective Rangers*

แบบฝึกทักษะชุดดังกล่าวประกอบด้วย 8 หน่วยการเรียนรู้ พัฒนาตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (มาตรฐาน ต 1.2) และแนวทาง CLT โดยบูรณาการทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ผ่านกิจกรรมเชิงสื่อสาร เกมภาษา และการเขียนในสถานการณ์จริง แบบฝึกทักษะ ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษและการวัดผล จำนวน 5 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา (IOC) อยู่ในช่วง 0.60–1.00 จากนั้นนำไปทดลองใช้ในสามระดับ ได้แก่ ระดับรายบุคคล ระดับกลุ่มเล็ก และระดับภาคสนาม เพื่อนำผลสะท้อนกลับมาปรับปรุงภาษา คำสั่ง ลำดับกิจกรรม และระยะเวลาให้เหมาะสมก่อนนำไปใช้จริง ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ ตามเกณฑ์ $E_1/E_2 = 87.94/88.39$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 แสดงถึงคุณภาพเชิงปฏิบัติของ นวัตกรรมการเรียนรู้

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ออกแบบให้มีโครงสร้างข้อสอบเทียบเท่ากัน ในทั้งสามระยะ และมีการสลับลำดับข้อและตัวเลือกในแต่ละครั้งเพื่อลดผลจากการจดจำข้อสอบ แบบทดสอบ ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษและการวัดผล จำนวน 5 ท่าน ได้ค่า IOC อยู่ในช่วง 0.60-1.00

การวิเคราะห์คุณภาพรายข้อพบว่าค่าความยาก (p) อยู่ในช่วง 0.33–0.77 และค่าอำนาจ จำแนกโดยใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบพอยต์ไบซีเรียล (r_{pb}) อยู่ในช่วง 0.41–0.82 ซึ่งอยู่ในระดับดีถึงดีมาก แสดงว่าข้อสอบสามารถจำแนกผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ แบบทดสอบทั้งฉบับ

มีค่าความเชื่อมั่น $r_{cc} = 0.89$ ซึ่งอยู่ในระดับสูง สะท้อนถึงความสม่ำเสมอภายในและความเที่ยงของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มเป้าหมายตามรูปแบบการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น รูปแบบกลุ่มเดียว วัดผลก่อนเรียน หลังเรียน และติดตามผล โดยจัดกระบวนการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ดำเนินการเก็บรวบรวมคะแนนระหว่างเรียนและคะแนนหลังเรียน เพื่อนำมาคำนวณดัชนีประสิทธิภาพ E_1/E_2 และเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 การวิเคราะห์ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (M) และร้อยละ เพื่อแสดงระดับประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

2. เก็บข้อมูลคะแนนก่อนและหลังเรียนจากกลุ่มเป้าหมายเดียวกัน วิเคราะห์ด้วยการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มตัวอย่างสัมพันธ์กัน เพื่อพิจารณาความแตกต่างของคะแนน กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และรายงานค่า p ตามผลการคำนวณจริง

3. เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียน หลังเรียน และคะแนนติดตามผล โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ เนื่องจากเป็นการวัดผลจากกลุ่มเป้าหมายเดิมในสามช่วงเวลา ก่อนการวิเคราะห์ได้ตรวจสอบสมมติฐาน ได้แก่ ความเป็นปกติของข้อมูล และข้อตกลงเบื้องต้นของสภาพทรงกลม หากพบการละเมิดสมมติฐาน จะปรับค่าองค์การตามวิธีที่เหมาะสม เมื่อพบความแตกต่างโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญ จึงดำเนินการเปรียบเทียบรายคู่พร้อมปรับค่าความคลาดเคลื่อน เพื่อระบุช่วงเวลาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

4. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยรวม

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ เพื่ออธิบายแนวโน้มคะแนน ใช้ดัชนีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เพื่อประเมินประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ และใช้สถิติเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐานตามวัตถุประสงค์การวิจัย กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. จริยธรรมการวิจัย

ผู้วิจัยได้ขอความยินยอมอย่างมีข้อมูลจากผู้เรียนและผู้ปกครอง รักษาความลับของข้อมูลส่วนบุคคล และดำเนินการวิจัยภายใต้หลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ตามแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2564)

ผลการวิจัย

1. ผลการประเมินประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

ผลการวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิภาพ E_1/E_2 ของแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ พบว่า มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 87.94/88.39 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสมทั้งในระหว่างกระบวนการเรียนรู้และผลลัพธ์หลังเรียน สะท้อนถึงคุณภาพของกิจกรรม เนื้อหา และลำดับการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษชุด *The Adjective Rangers*

วัตถุประสงค์ การวิจัย	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	สถิติที่ใช้	ผลการวิจัยที่สำคัญ
1. พัฒนาและประเมิน ประสิทธิภาพแบบฝึก ทักษะตามเกณฑ์ 80/80	E ₁	87.94	ดัชนี ประสิทธิภาพ ของแบบฝึก ทักษะ	แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพสูงกว่า เกณฑ์ 80/80
	E ₂	88.39		สะท้อนความสอดคล้องของกิจกรรม เนื้อหาและผลลัพธ์การเรียนรู้

จากตารางที่ 1 พบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษชุด *The Adjective Rangers* มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.94/88.39 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน

การเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มตัวอย่างสัมพันธ์กัน พบว่า คะแนนหลังเรียน ($M = 24.18$) สูงกว่าคะแนนก่อนเรียน ($M = 7.73$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t(10) = 20.52, p < .001$) แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียน-หลังเรียน และหลังเรียน-ติดตามผล

การทดสอบ	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>t</i>	<i>df</i>	<i>p</i>
ก่อนเรียน - หลังเรียน	11	7.73/24.18	1.68/1.83	20.52	10	< .001
หลังเรียน - ติดตามผล	11	24.18/23.91	1.83/1.30	0.89	10	0.39

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนหลังเรียน ($M = 24.18, SD = 1.83$) สูงกว่าก่อนเรียน ($M = 7.73, SD = 1.68$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t(10) = 20.52, p < .001$) และคะแนนหลังเรียนไม่แตกต่างจากคะแนนติดตามผล ($M = 23.91, SD = 1.30$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t(10) = 0.89, p = 0.39$) แสดงถึงความคงทนในการเรียนรู้ของผู้เรียน

3. ผลการศึกษาความคงทนของการเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำจากคะแนนก่อนเรียน หลังเรียน และติดตามผล พบความแตกต่างของคะแนนทั้งสามช่วงเวลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F(2, 20) = 393.01, p < .001$) การเปรียบเทียบรายคู่พบว่า คะแนนหลังเรียนและคะแนนติดตามผลสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ขณะที่คะแนนหลังเรียนและคะแนนติดตามผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t(10) = 0.89, p = 0.39$)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยคะแนนในแต่ละช่วงเวลา

ช่วงเวลา	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>
ก่อนเรียน	11	7.73	1.68
หลังเรียน	11	24.18	1.83
ติดตามผล	11	23.91	1.30

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 7.73 ($SD = 1.68$) หลังเรียนเท่ากับ 24.18 ($SD = 1.83$) และติดตามผลเท่ากับ 23.91 ($SD = 1.30$) แสดงให้เห็นว่าคะแนนหลังเรียนและติดตามผลสูงกว่าก่อนเรียนอย่างชัดเจน

4. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำของคะแนนก่อนเรียน หลังเรียน และติดตามผล ช่วยสะท้อนพัฒนาการและความคงทนในการเรียนรู้ของผู้เรียนภายหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวทาง CLT โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ช่วงเวลาการวัด	2,20	393.01	< .001

จากตารางที่ 4 พบว่า คะแนนก่อนเรียน หลังเรียน และติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F(2, 20) = 393.01, p < .001$) แสดงว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวทาง CLT ส่งผลต่อคะแนนของผู้เรียนในแต่ละช่วงเวลา เมื่อพิจารณาร่วมกับผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่าคะแนนหลังเรียนไม่แตกต่างจากคะแนนติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสะท้อนถึงความคงทนในการเรียนรู้ของผู้เรียน

การอภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้มุ่งเชื่อมโยงข้อค้นพบเชิงสถิติกับกรอบแนวทาง CLT และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยคำนึงถึงข้อจำกัดเชิงบริบทของโรงเรียนขนาดเล็กที่มีกลุ่มเป้าหมายจำนวนน้อย ซึ่งอาจส่งผลต่อความสามารถในการอ้างอิงผลไปสู่บริบทอื่น ทั้งนี้สามารถอภิปรายประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. จากผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวทาง CLT พบค่า $E_1/E_2 = 87.94/88.39$ สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 และอยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากการออกแบบกิจกรรมเชิงระบบที่บูรณาการเนื้อหา การฝึกปฏิบัติ และการประเมินอย่างสอดคล้อง โดยเน้นการใช้ภาษาในบริบทที่มีความหมายและพัฒนาไปสู่การผลิตชิ้นงานจริง ผู้เรียนต้องนำคำคุณศัพท์ไปสร้างประโยคและข้อความเชิงบรรยายจากสถานการณ์ใกล้ตัว พร้อมรับข้อมูลย้อนกลับอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งช่วยเสริมแรงจูงใจและความเข้าใจเชิงลึก สอดคล้องกับแนวคิดของ Brahmawong (2013) ที่ชี้ว่าแบบฝึกที่มีโครงสร้างชัดเจนสามารถสนับสนุนทั้งกระบวนการและผลลัพธ์การเรียนรู้อย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ ผลการศึกษายังสอดคล้องกับกรอบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ Littlewood (2018) และ Nunan (2021) ที่เน้นการใช้ภาษาในบริบทที่มีความหมายควบคู่กับความถูกต้องทางภาษา รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยในบริบทไทยของ สุภาพร พันเหลา (2560) และ อนันตกานต์ ภูถ้ำแก้ว (2559) ที่รายงานว่ากิจกรรมเชิงสื่อสารช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์และการมีส่วนร่วมของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม บริบทโรงเรียนขนาดเล็กเอื้อต่อการติดตามงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับรายบุคคล ซึ่งอาจเป็นปัจจัยสนับสนุนค่าประสิทธิภาพที่สูง ดังนั้น การนำไปใช้ในชั้นเรียนขนาดใหญ่ ควรปรับกลยุทธ์การจัดกลุ่ม การบริหารเวลา และระบบติดตามผลให้เหมาะสม เพื่อรักษาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ในระดับใกล้เคียงกัน

2. จากผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจาก 7.73 ในระยะก่อนเรียน เป็น 24.18 ในระยะหลังเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t(10) = 20.52, p < .001$) ขณะที่คะแนนติดตามผล ($M = 23.91, SD = 1.30$) ไม่แตกต่างจากคะแนนหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t(10) = 0.89, p = 0.39$) สะท้อนว่า ผู้เรียนสามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ได้ภายหลังสิ้นสุดการจัดกิจกรรม ผลดังกล่าวอธิบายได้ด้วยทฤษฎีข้อมูลนำเข้าที่เข้าใจได้ของ Krashen (1982) ซึ่งชี้ว่าการได้รับข้อมูลภาษาที่ท้าทายพอเหมาะในบริบทที่มีความหมาย ส่งเสริมการพัฒนาความสามารถทางภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ การออกแบบกิจกรรมให้ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างต่อเนื่องผ่านภาระงานเขียนเชิงสื่อสาร จึงเอื้อต่อการประมวลผลเชิงลึกและการเชื่อมโยงความหมายกับรูปแบบภาษาอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับงานวิจัยในบริบทไทยของ เนตรกัญญา พิมพ์สิงห์ (2562) และ รัชดาภรณ์ พิมพ์พิสิฐถาวร (2561) ที่ระบุว่าการฝึกใช้ภาษาในบริบทจริงและการผลิตชิ้นงานเขียนมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาความแม่นยำและความคล่องแคล่วทางภาษา ดังนั้น ข้อค้นพบครั้งนี้มีได้สะท้อนเพียงความแตกต่างเชิงสถิติ หากแต่ชี้ให้เห็นกลไกเชิงทฤษฎีที่รองรับการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน

3. การวิเคราะห์ทางสถิติสะท้อนให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยภายหลังการจัดการเรียนรู้มีค่า 24.18 และยังคงอยู่ในระดับสูงในการทดสอบติดตามผล ($M = 23.91$) โดยไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t(10)=0.89, p = .39$) สะท้อนถึงความคงทนของการเรียนรู้ มิใช่เพียงผลสัมฤทธิ์ระยะสั้น หากแต่สามารถดำรงความรู้และทักษะไว้ได้ในเวลาต่อมา ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำยืนยันว่าคะแนนทั้งสามช่วงเวลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($F(2, 20) = 393.01, p < .001$) แสดงถึงพัฒนาการของผู้เรียนอย่างเป็นระบบภายใต้การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวทาง CLT ข้อค้นพบดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Littlewood (2018) ที่เสนอว่าการใช้ภาษาในบริบทที่มีความหมายและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมสื่อสารอย่างต่อเนื่อง ช่วยส่งเสริมการประมวลผลเชิงลึกและการเชื่อมโยง ความรู้ใหม่กับประสบการณ์เดิม อันนำไปสู่ความคงทนของการเรียนรู้ในระยะยาว ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวทาง CLT ในครั้งนี้ จึงส่งผลต่อทั้งพัฒนาการ และความคงทนของการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและเชิงการศึกษา

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะ การเขียนภาษาอังกฤษตามแนวทาง CLT ในการส่งเสริมทักษะการเขียนและความคงทนของการเรียนรู้ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยเมื่อพิจารณาในเชิงสังเคราะห์สามารถสรุปสาระสำคัญได้ว่า

1. แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวทาง CLT มีประสิทธิภาพ 87.94/88.39 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 สะท้อนถึงความสอดคล้องระหว่างกระบวนการจัดกิจกรรมกับผลลัพธ์การเรียนรู้ และแสดงถึงคุณภาพของการออกแบบเชิงระบบที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่อง
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยืนยันว่าแนวทางการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวสามารถยกระดับความสามารถของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน
3. คะแนนติดตามผลยังคงสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ แม้ลดลงจากหลังเรียนเล็กน้อย แสดงถึงความคงทนของการเรียนรู้และการรักษาทักษะภายหลังสิ้นสุดการจัดกิจกรรม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้

จากผลการวิจัยที่พบว่าแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวทาง CLT มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และคะแนนการทดสอบติดตามผลไม่แตกต่างจากคะแนนหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สะท้อนว่าแบบฝึกทักษะที่พัฒนาขึ้นสามารถยกระดับความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษและช่วยให้การเรียนรู้มีความคงทน ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1.1 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา โดยเฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถนำแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษไปใช้เพื่อเสริมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงสื่อสาร โดยจัดกิจกรรมอย่างเป็นลำดับขั้นจากการนำเสนอภาษา การฝึกใช้ภาษา และการสร้างผลงานภาษาอย่างต่อเนื่องในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการใช้ภาษาเพื่อการเขียนสื่อสารของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ

1.2 การนำแบบฝึกไปใช้ควรกำหนดบทบาทของกิจกรรมในแต่ละขั้นให้ชัดเจน โดยเริ่มจากการสร้างความเข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างภาษาในบริบทที่ใกล้ตัวผู้เรียน ต่อด้วยการฝึกใช้ภาษาในกิจกรรมที่หลากหลาย และนำไปสู่การเขียนสื่อสารจากสถานการณ์ที่มีความหมาย การดำเนินกิจกรรมตามลำดับดังกล่าวช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการเขียนอย่างต่อเนื่องและสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้จริง

1.3 ครูควรใช้แบบฝึกควบคู่กับการให้ข้อมูลย้อนกลับรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้เรียนเห็นจุดเด่นและจุดที่ควรปรับปรุงของงานเขียน โดยมุ่งเน้นการใช้คำศัพท์ การเรียงลำดับคำ และความสมบูรณ์ของความหมาย การให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างต่อเนื่องจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้เชิงลึกและสนับสนุนความคงทนของการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.4 การนำแบบฝึกไปใช้ควรคำนึงถึงบริบทของสถานศึกษาและลักษณะผู้เรียน โดยเฉพาะโรงเรียนขนาดเล็กที่สามารถติดตามพัฒนาการของผู้เรียนรายบุคคลได้อย่างใกล้ชิด ในกรณีชั้นเรียนที่มีผู้เรียนจำนวนมาก ควรจัดกิจกรรมแบบกลุ่มย่อยหรือเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับโอกาสฝึกปฏิบัติอย่างทั่วถึงและคงประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เชิงสื่อสาร

1.5 ครูสามารถปรับบริบทของเนื้อหาในแบบฝึกให้สอดคล้องกับประสบการณ์ของผู้เรียน โดยยังคงโครงสร้างกิจกรรมตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อเพิ่มความหมายในการเรียนรู้ และส่งเสริมการใช้ภาษาในสถานการณ์ใกล้ตัว อันจะช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้กับประสบการณ์จริง และเกิดการเรียนรู้อย่างยั่งยืน

1.6 แบบฝึกทักษะที่พัฒนาขึ้นสามารถใช้เป็นต้นแบบในการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านอื่นที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อขยายผลการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนในบริบทที่หลากหลายและยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ในระยะยาว

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรขยายการศึกษาการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษไปยังกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ขึ้นและมีความหลากหลายของบริบทสถานศึกษา เช่น โรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดใหญ่ เพื่อเปรียบเทียบผลการใช้แบบฝึกในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน อันจะช่วยให้เพิ่มความครอบคลุม

ของข้อค้นพบ และยกระดับความสามารถในการอธิบายผลการวิจัยให้สามารถประยุกต์ใช้ได้อย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองที่มีกลุ่มเปรียบเทียบ เช่น แบบแผนการทดลองที่มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เพื่อเพิ่มความหนักแน่นของข้อสรุปเชิงสาเหตุเกี่ยวกับประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และช่วยยืนยันผลการวิจัยในมิติของความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนรู้กับผลลัพธ์ทางการเรียนของผู้เรียนอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

2.3 ควรพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเนื้อหาอื่นเพิ่มเติม เช่น การเขียนเล่าเรื่อง การเขียนบรรยายบุคคล การเขียนจากภาพ และการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เพื่อขยายผลการใช้แบบฝึกไปสู่รูปแบบการเขียนที่หลากหลาย และศึกษาผลต่อความคงทนในการเรียนรู้ของผู้เรียนในบริบทการใช้ภาษาที่แตกต่างกัน ซึ่งจะช่วยยกระดับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษอย่างรอบด้านและต่อเนื่อง

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ นายสมชาย แทนลา ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนคู่ ที่กรุณาอนุญาตให้ดำเนินการวิจัยและให้คำปรึกษาทางวิชาการอันทรงคุณค่า ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ตำแหน่ง ครูวิทยฐานะ ครูเชี่ยวชาญ จากโรงเรียนบัวใหญ่ สังกัดกระทรวงมหาดไทย อันเป็นแรงบันดาลใจในการพัฒนาตนเองของผู้วิจัย ได้แก่ นางกรรณิกา อัครประทุม นางสาวกรรณิการ์ โพธิ์ทอง นางสมพร ทับอาสา และนางสาวพิชชา สุริอาจ ที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ให้ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ และปรับปรุงแบบฝึกทักษะให้เหมาะสมต่อการนำไปใช้จริง ตลอดจนขอขอบคุณคณะครูโรงเรียนบ้านโนนคู่และผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2568 ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและทดลองใช้เครื่องมือด้วยความตั้งใจ อันมีส่วนสำคัญทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ และท้ายที่สุดผู้วิจัยขอน้อมสำนึกในพระคุณบิดามารดาและครูผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุนและเป็นที่กำลังใจสำคัญจนการวิจัยครั้งนี้สำเร็จอย่างสมบูรณ์

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- เนตรกัญญา พิมพ์สิงห์. (2562). *การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยกิจกรรมตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะ* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- รัชดาภรณ์ พิมพ์พิสิฐถาวร. (2561). *การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2566). *รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2566*. สืบค้นจาก <https://www.niets.or.th>
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2567). *รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567*. สืบค้นจาก <https://www.niets.or.th>
- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2564). *คู่มือการวิจัยในมนุษย์ พุทธศักราช 2564*. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- สุภาพร พันเหลา. (2560). *การวิจัยและพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อนันตกานต์ ภูเก้าแก้ว. (2559). *การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ 3P ประกอบแบบฝึกทักษะ* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อัจฉรา จันทชุม. (2561). *การพัฒนาทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกทักษะตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ภาษาอังกฤษ

- Bouwer, R., van Braak, M., & van der Veen, C. (2024). Dialogic writing in the upper grades of primary school: How to support peer feedback conversations that promote meaningful revisions. *Learning and Instruction*, 93, 101965. Retrieved from <https://doi.org/10.1016/j.learninstruc.2024.101965>
- Brahmawong, C. (2013). Developmental testing of media and instructional package. *Silpakorn Educational Research Journal*, 5(1), 7-20.
- Hyland, K. (2019). *Second language writing* (3rd ed.). Cambridge: Cambridge University Press.

- Krashen, S. D. (1982). *Principles and practice in second language acquisition*. Oxford: Pergamon Press.
- Littlewood, W. (2018). *Communicative language teaching: An expanded theory and new applications*. Cham: Springer.
- Nunan, D. (2021). *Teaching English to speakers of other languages: An introduction*. London: Routledge.